

Nr 111.

Av herr **Gustafsson** i Välsnäs **m. fl.**, om anslag till främjande av fåraveln.

I årets statsverksproposition, under 9:e huvudtiteln, punkt 63, hemställer Kungl. Maj:t, att riksdagen till fåravelns befrämjande för budgetåret 1936—1937 måtte anvisa ett reservationsanslag av 15,200:— kr. Departementschefen förordar att en utvidgning av den under de senare åren starkt beskurna verksamheten för fåravelns främjande nu äger rum och tillstyrker därför i princip lantbruksstyrelsens förslag om statsbidrag till bagghållning men avstyrker förslagen om medels anvisning till forsknings- och försöksverksamhet på fåravelns område till vilket ändamål lantbruksstyrelsen föreslagit ett belopp av 11,000:— kronor.

De s. k. binäringarna inom jordbruket, till vilka fåraveln ännu räknas, hava icke alltid ägnats den uppmärksamhet, som borde tillkomma dem. I all synnerhet torde den sistnämnda produktionsgrenen efter världskriget fått en ganska undanskymd plats inom jordbruksproduktionen. Orsaken härtill torde i främsta rummet vara den, att jordbrukarna icke ansett fåraveln vara så lönsam som andra produktionsgrenar. Emellertid har fåravelns ekonomiska ställning på senare tid undergått en icke obetydlig förbättring såväl beträffande konsumtionen av fårkött som användningen av ull. Särskilt framträdande har varit yllefabrikanternas ökade intresse för inhemsk ull.

Under år 1935 hava ett antal propagandautställningar av fårprodukter anordnats på några platser i landet och de hava bidragit till att höja såväl konsumenternas som producenternas intresse för den inhemska fåraveln. Härtill må anföras att en betydande förändring i uppfattningen om fårskötseln och fårens utfodring m. m. ägt rum under de senaste åren. De försök, som i detta hänseende gjorts, ha visat, att fåraveln på rätt sätt skött är jämförelsevis räntabel och värd en större utbredning än som nu är fallet. Det är känt, att vårt lands fårstock avsevärt decimerats efter kriget, varför ett ökat importbehov av fårprodukter gjort sig gällande. Särskilt för det mindre jordbruket kunde fåraveln medföra fördelar såsom underlag för hemslöjden som fått ökad betydelse för landsbygden. De av lantbruksstyrelsen tillkallade sakkunniga för utredning om åtgärder för fåravelns främjande hava framlagt ett program härför, vilket återgives i statsverkspropositionen under ovannämnda punkt.

I anslutning till denna utredning har lantbruksstyrelsen föreslagit ett anslag å sammanlagt 35,800:— kr. Då det är ett stort intresse, att vår jordbruksproduktion blir så allsidig som möjligt, torde fåraveln kunna beredas en större omfattning. Undersökningar hava visat, att betydande förutsättningar

finnas i vissa delar av landet för en ökning av fårskötsel. Särskilt för de mindre jordbruken, vilka i regel äro hänvisade i främsta rummet till mjölkproduktion, skulle nämnda binäring betyda ett avsevärt krafttillskott, icke minst därför att avsättningsförhållandena för fårens produkter äro relativt gynnsamma. Det kan erinras om att en viss import av fårkött sedan flera år tillbaka ägt rum.

Under hänvisning till ovanstående hemställa vi,

att riksdagen måtte för budgetåret 1936—1937 anvisa ett reservationsanslag av 35,800:— kr. till fåravelns främjande att användas för de av lantbruksstyrelsen tillstyrkta åtgärderna till detta ändamål.

Stockholm den 16 januari 1936.

John Gustafsson
i Välsnäs.

Alf Meyerhöffer.

C. Gösta Jacobsson.
